

Arrest

nr. 31 528 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen

Gekozen woonplaats: X

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 22 juni 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juni 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. COEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 oktober 2008 vraagt verzoeker, van Marokkaanse nationaliteit, een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aan als bloedverwant in opgaande lijn van zijn dochter die Belgische onderdaan is.

Op 23 februari 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 12 maart 2009 stelt verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad vernietigt deze beslissing bij arrest nr. 28 674 van 15 juni 2009.

Op 22 juni 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen een nieuwe beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52§3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aangevraagd op 24 mei 2008 door (...) geweigerd.

Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Geen bewijzen voorgelegd dat betrokkene in het verleden ten laste was van zijn Belgische dochter.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel voert verzoeker het volgende aan:

“TWEEDE Middel: Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van art. 40bis Vreemdelingenwet. Schending van art. 52 § 3 van het KB Vreemdelingen.

De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie. Geen bewijzen voorgelegd dat betrokkene in het verleden ten laste was van zijn Belgische dochter.

Dat verzoeker eerst en vooral twijfelt aan de bevoegdheid van de gemachtigde, mevrouw I. L. Dat verzoeker stelt dat deze onbevoegd is beslissingen te nemen maar dat deze genomen dienen te worden door het gemeentebestuur zelf. Dat er geen mogelijkheid bestaat tot delegatie van bevoegdheid. Dat minstens niet wordt aangetoond dat het gaat om een gemachtigde. Dat een recent arrest van de RVV aantoonde dat slechts de burgemeester bevoegd is zulks een beslissing te nemen.

Dat zodoende er sprake is van machtsoverschrijding in hoofde van de betrokken ambtenaar en art. 52§3 van het KB geschonden is.

Dat bovendien de wet geenszins vereist dat verzoeker zulks een bewijs zou moeten voorleggen. Dat art. 50 § 2 6° als volgt luidt:

6° familielid bedoeld in artikel 40bis van de wet:

het bewijs van de bloed- of aanverwantschap of partnerschap zoals bedoeld in artikel 44;

voor de familieleden van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, van de wet, het bewijs van voldoende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid;

voor de partner bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, van de wet: het bewijs van de duurzame en stabiele relatie, en, indien beide partners niet minstens 21 jaar zijn, het bewijs dat zij beide minstens 18 jaar zijn en dat zij reeds ten minste een jaar samengewoond hebben voor de aankomst in het Rijk van de burger van de Unie die vervoegd wordt;

voor de bloedverwanten in neergaande lijn die minstens 21 jaar zijn, de bloedverwanten in opgaande lijn en de kinderen bedoeld in artikel 40ter, § 4, derde lid, van de wet: het bewijs dat zij ten laste zijn van de betrokken burger van de Unie;

voor de bloedverwanten in opgaande lijn van een Belg : het bewijs van stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40ter, tweede lid, van de wet.

Op geen enkele wijze wordt het bewijs gevraagd dat verzoeker ten laste zou zijn geweest in het verleden. Dat op deze wijze een extra voorwaarde wordt opgelegd welke niet in de wet te lezen valt. Dat verzoeker enkel dient aan te tonen dat hij ten laste is van zijn Belgische dochter op het ogenblik dat hij

de aanvraag indient. Dat bij gebreke aan een motivering hieromtrent dient te worden uitgegaan dat verzoeker wel degelijk ten laste is van zijn Belgische dochter op het ogenblik dat hij de aanvraag indient. Immers anders zou de Stad Antwerpen wel degelijk besloten hebben tot het ontbreken van die stukken hetgeen niet gebeurde. Men weigert omwille van het niet binnen brengen van stukken welke niet eens worden vereist noch in het KB noch in de wet.”

2.2. In de nota repliceert verwerende partij dat verzoeker in het enig middel geen kritiek geeft op de motieven van de bestreden beslissing. Waar verzoeker voorhoudt dat hij recht heeft op een verblijfstitel overeenkomstig artikel 52, §4 van de Vreemdelingenwet, daar de termijn vermeld in artikel 52, §1 van de Vreemdelingenwet verstreken zou zijn, stelt verwerende partij dat verzoeker uit het oog verliest dat artikel 52, §4 van de Vreemdelingenwet enkel geldt indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt zoals bepaald in artikel 52, §3 van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij benadrukt dat verzoeker in casu niet alle documenten heeft overgelegd en dat bijgevolg niet kan ingezien worden hoe artikel 52, §4 van de Vreemdelingenwet kan worden geschonden. Verwerende partij wijst erop dat verzoeker niet voldaan heeft aan de verplichting om de vereiste documenten voor te leggen binnen de termijn van drie maanden, zoals bepaald in artikel 52, §3 van de Vreemdelingenwet en dat dit gegeven door verzoeker niet wordt betwist. Verwerende partij wijst er nog op dat de bewering dat artikel 52, §4 van de Vreemdelingenwet ook zou gelden wanneer het familielid niet de vereiste documenten overlegt binnen de termijn bepaald in artikel 52, §3 van de Vreemdelingenwet absurd is en indruist tegen de duidelijke bewoordingen en de zin van de wetgeving en reglementering.

2.3. In de repliekmemorie repliceert verzoeker, met betrekking tot de bevoegdheid van de “gemachtigde” ambtenaar dat verwerende partij in haar nota geen antwoord biedt op dit middel en dat verwerende partij met betrekking tot de bevoegdheid niets betwist.

2.4. Waar verzoeker stelt dat hij twijfelt aan de bevoegdheid van Mevrouw I.L., dat deze onbevoegd is om beslissingen te nemen daar deze door het gemeentebestuur zelf dienen te worden genomen, dat er geen delegatie van bevoegdheid mogelijk is en dat minstens niet is aangetoond dat het om een gemachtigde gaat, dient op het volgende te worden gewezen.

Uit het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 blijkt duidelijk dat onder gemeentebestuur (Titel II) onder meer moet worden verstaan de burgemeester (hoofdstuk III onder Titel II het gemeentebestuur). Artikel 64, §1 van het Gemeentedecreet bepaalt uitdrukkelijk dat de burgemeester bevoegd is voor de uitvoering van de wetten, decreten en uitvoeringsbesluiten van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen. In casu blijkt niet dat een ander orgaan van de gemeente bevoegd is om een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen. In casu werd de bestreden beslissing, zoals verzoekster terecht opmerkt, echter niet ondertekend door de burgemeester, doch wel door Mevrouw I.L. Dienvolgens dient nagegaan te worden of Mevrouw I.L. gemachtigd was om zulks te doen, met andere woorden of er een delegatie van bevoegdheid mogelijk is.

Uit de stukken van het administratief blijkt nergens dat er op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing een machtiging bestond waardoor Mevrouw I.L. bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te ondertekenen als gemachtigde van de burgemeester en aldus de bevoegde auteur van de beslissing is.

Derhalve kan niet anders dan te worden vastgesteld dat de betrokken gemeenteambtenaar op het ogenblik van de ondertekening niet bevoegd was om een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen.

In de aangegeven mate is het tweede middel van verzoeker gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 22 juni 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET